

пары на всички-тъ въ духовны-тъ имъ нужды по длъжность и като истинни пастыри. “Туне пріяхте туне дадите” (Мат. 10 ; 8.) и не ще ся забавягъ да видятъ едно улучшеніе въ служение-то на священство-то още и въ самы-тъ священици. Защото тогазъ отъ самосебе си ще прѣстапе корыстно-то и произволно-то запопуваніе на частни лица само за прѣхранъ, а общины-тъ които ще заплащатъ, ще бѫдѫтъ внимателни за да ся запопватъ лица достойни и способни за това служеніе, и когато видятъ нѣкого отъ священици-тъ че не испълнява длъжности-тъ си и не ся труди за стадо-то си, ще го напуштатъ и ще настаняватъ на място-то му други, и така ще подействува това за очищепіе на духовенство-то отъ недостойни служители, и за повышеніе на този чинъ да спечели пакъ уваженіе-то на народа, което е много изгубено днесъ поради недостоинство-то на нѣкои лица отъ този санъ. Въ такъвъ случай священици-тъ не щѣхъ да ся искушаватъ като сега отъ мірски-тъ си интересы и да поддържатъ за добывъ-тъ и за прѣхранъ-тъ си толкози заблужденія и ново введенія противни на истинно-то Христово ученіе. Це щѣхъ да поддържатъ толкози суевѣрія прибыточни днесъ за тѣхни-тъ приходы отъ които очакватъ поминокъ-тъ си, но оздравени въ него отъ опрѣдѣленъ заплатъ щѣхъ да разправятъ на стадо-то си ненужность-тъ и бесполезность-тъ на колива, парастасы, параклиси, литургіи, сарандары, парусіи и други такъва, и щѣхъ да ся ограничатъ въ само-то